

tíva. A valóságot nem kell „feltalálni”, létezik és témát ad. Itt található a leginkább kidolgozott, klasszikus történetvezetésű elbeszélések is, a *Via Sandgasse* két története, illetve ide sorolható némiképp megtévesztő címe ellenére is a *Kéne egy pasi!* című novella. Barlog Károly kötetének utolsó ciklusában Újvidék és Budapest (azon belül a nyolcadik kerület) fontos szerepet kap nemcsak földrajzi, de szociokulturális tekintetben is. Város és története kölcsönhatásában pedig már egy teljesen más, azt sem túlzás állítani, komolyabb szövegvilágnak lehetünk olvasói, mint amivel a kötet elején találjuk szemben magunkat.

Ugyanakkor mindezek ellenére sem érzem úgy, hogy a kötet végére Barlog Károly saját hangjára lelt volna. Úgy vélem, e tekintetben hosszú út áll még előtte, valószínűleg további zsákutcákkal, ám határozottsága és eltökéltsége, amivel erre az útkeresésre szánta magát, mindenképpen munkája iránti további figyelemre készíti az olvasót.

PARKSZÍNPAD